

خطِ دوّمِ پوئسِ بلده ایماندارایِ تسالونیکِی

سلام ها

۱ از طرفِ پوئس، سیلوانس و تیموتائوس، تقدیمِ دَ جماعتِ ایماندارایِ شارِ تسالونیکِی که دَ آته مو خُدا و دَ مولا عیسیٰ مسیحِ تعلقِ دَرید. ۲ فیض و سلامتی از طرفِ آته مو خُدا و مولا عیسیٰ مسیحِ نصیبِ شُمو شُنه.

شکرگزاری و دُعا

۳ برارو، مو باید همیشه خُدا ره بلده شُمو شکر-و-سپاس بگی. آرے، دُرست آسته که امیطور کنی، چراکه شُمو دَ ایمان خُو خُوب رُشد-و-ترقی کدید و مُحَبَّتِ پگ شُمو قد یگدیگه شُمو بے اندازه کلو شده رَبی یه. ۴ دَ امزی دَلیل خودون مو دَ مینکلِ جماعت های ایماندارایِ خُدا دَ باره شُمو افتخار مونی و از پایداری و ایمان شُمو دَ حالیکه آزار ها و رنج ها ره تَحْمَلِ مُونید، دزوا تعریف مونی. ۵ تمام امزی چیزا ثابت مونه که قضاوتِ خُدا عادلانه آسته و دَ نتیجه، اُو شُمو ره لایقِ ازی مینگره که دَ پادشاهی ازو داخل شُنید که فعلاً از خاطرِ امزو پادشاهی شُمو رنج مینگرید. ۶ چون دَ نظرِ خُدا دُرسته که اُو زجر-و-شکنجه ره دَزُو کسا بدیه که اونا دَز شُمو رنج رَسنده، ۷ ولے دَز شُمو که رنج مینگرید و ام دَز مو، خُدا آسودگی موبخشه. ای چیزا دَ اُو وخت رُخ میدیه که مولا عیسیٰ بے بلغه از منہ آنگه های آتش قد ملایکه های پُر قدرت خُو از آسمو ظهور مونه، ۸ و دَ کسای که خُدا ره نمینخسه و از انجیلِ مولای مو عیسیٰ اطاعت نَمُکنه، جَزَا میدیه. ۹ جَزای ازوا امی آسته که اونا دَ وسیله حُضورِ مولا و دَ

وسیلہ قدرتِ پُر جلالِ اَزُو دَ هلاکتِ اَبَدیِ گِرِفتارِ مُوشه.^{a ۱۰} دَمَزُو روزِ که اُو پس میبیه، مُقَدَّسینِ اَزُو اُو ره بَزُرگی-و-جلالِ میدیه، یعنی تمامِ کسای که دَزُو ایمان اُورده اُو ره حمد-و-ثنا مَوگه. شُمُو ام شاملِ اَمَزُو کسا اَسْتیید، چراکه شُمُو شاهدی ازمو ره که دَ بارِه مَولا عیسیٰ بُود، قَبُول کده ایمان اُورِیدید. ^{۱۱} پس امزی خاطر مو هر وخت بلده شُمُو دُعا مونی که خُدای مو شُمُو ره لایقِ ازی بدنه که دَ دعوتِ شی شاملِ شُنیدید. خُدا دَز شُمُو قُدرتِ بدیه که دَ تمامِ نیتِ های نیک و کارای پُر ایمان کامیاب بَشیدید، ^{۱۲} تا که نامِ مَولای مو عیسیٰ دَ بَینِ شُمُو بَزُرگی-و-جلالِ پیدا کُنه و شُمُو ام دَ وسیلِه اَزُو دَ مُطابِقِ فِیضِ خُدای مو و مَولا عیسیٰ مسیحِ صَاحِبِ عِزّتِ-و-اِحْتِرامِ شُنیدید.

ظَهْرِ دَجالِ پیش از ظَهْرِ عیسیٰ مسیح

۲ اُ برارو، دَ بارِه پس اَمَدونِ مَولای مو عیسیٰ مسیح و یگجای شُدونِ ازمو قد اَزُو، ما از شُمُو خاهشِ مَونَم ^۲ که اگه یگُو کس مَوگیه که روزِ پس اَمَدونِ مَولا گاه اَمده، فِکرای شُمُو زُود پاشان نَشْنه و وَرْخَطَا نَشْنید، حتی اگه یگُو کس اِدعا کُنه که از روحِ اَلْقُدسِ یا از کلامِ خُدا شِنیدیه و یا از طرفِ ازمو کُدمِ خطِ دَره. ^۳ هیچ کس شُمُو ره دَمَزی چیزا بازی نَدیه، چُون پیش ازی که اُو روز ببیه، یگ شورشِ کُنه باید دَ ضِدِ خُدا رُخِ بدیه و اَمُو مَرْدِ شَریر، یعنی «باچه نَابُود شُدنی»^b باید ظَهْرِ کُنه. ^۴ اُو قد هر چیزِی که مَرْبُوطِ دَ خُدا و پَرستشِ اَسْتِه مُخالفَتِ مَونه و خود خُو ره از پگ کده کُنه تَر فِکرِ مَونه تا اندازه که دَ خَانه خُدا داخلِ مَوشه و دَ اُونجی شِشْتِه اِدعا مَونه که

^{a ۱۰:۹} یگ معنیِ دیگه ام امکانِ دَره که اینی رقم بَشه: اُونَا دَ نَابُودی اَبَدیِ گِرِفتارِ مَوشه و از حُضُورِ مَولا و از قُدرتِ پُر جلالِ اَزُو دُورِ مَوشه. ^{b ۲:۳} «باچه نَابُود شُدنی» یگ عِنوانِ بلده «دَجال» یعنی اَمُو شخصِ اَسْتِه که دَ روزای اَخر، فقط پیش از ظَهْرِ مَولا عیسیٰ، خود ره دَ دُنیا نِشو میدیه. اُو آدم، چُون دُشْمونِ خُدا یه، تا اَبَدًا بَادِ دَ دَوْرَخِ پورته مَوشه و کاملاً تَباهِ مَوشه. ازی خاطر اُو «باچه نَابُود شُدنی» کُفته مَوشه.

"ما خُدا اَسْتُمْ." ^۵ آیا د یاد شُمو نَمَنده؟ وختیکه قد شُمو بُوْدُم ای چِیزا ره دَز شُمو
 مُوگُفْتُمْ. ^۶ و آلی شُمو مِیْدَنِید که چِیزخِیل مانع ظُهْورِ اَزُو مُوشه تاکه او د وخت خُو
 ظاهر شُنه. ^۷ و قُوْتِ مَخْفی بے قانُونی و شرارتِ امی آلی کار کده رَیی یه. لیکن یگو
 کس مانع اَمَدونِ اَدَمِ شَرِیرِ اَسْتِه و دَمِ رُوی شی ره گِرِفْتِه رَیی یه. و تا غَیْبِیکه اَمُو کس
 از پِیشِ رُوی اَدَمِ شَرِیرِ باله نَشُنه، اَدَمِ شَرِیرِ اَمَدِه نَمِیْتنه. ^۸ بعد اَزُو اَمُو نَفِرِ شَرِیرِ ظاهر
 مُوشه که مَولا اُو ره قد پُفِ دان خُو نیست-و-نابُوْد مونه، یعنی قد ظُهْورِ خُو کَامِلاً اُو
 ره از بَینِ مُوبره. ^۹ ظُهْورِ اَمَزُو اَدَمِ شَرِیرِ دِ مُطابِقِ کارای شِیطو دِ وَسِیلِه هر رقمِ قُدْرَت
 و چِیزای عَجِیب و مُعجزه های دروغی معلومدار مُوشه، ^{۱۰} و اُو هر رقمِ فَرِیبِ گُمراه
 کُنِنده ره اِسْتِعْمالِ مونه تا اَمُو کسای ره که دِ رَاهِ مَرگِ رَیی اَسْتِه، بازی بَدِیه. و ازی
 که اونا نَخاستِ راستی-و-حَقِیقتِ ره دوست بَدَنه، اونا نِجاتِ پِیدا نَمونه. ^{۱۱} دَمزی دَلِیل
 خُدا اونا ره دِ زِیرِ تائِیرِ گُمراه کُنِنده میله تا اندازه که اونا اَمُو دروغ ها ره باوَر کُنه.
^{۱۲} دِ نَتِیجِه، تمامِ کسای که راستی-و-حَقِیقتِ ره قَبُولِ نَکده، بَلکِه از بَدی-و-شرارتِ
 لَدَتِ بُرده، محکومِ مُوشه.

دِ اِیمانِ خُو اَسْتوارِ بُمِیْد

^{۱۳} پس ای برارو که عزیزای مَولا اَسْتِید، مو باید همیشه خُدا ره بَلدِه شُمو
 شُکر-و-سپاس بُگی، ازی که خُدا از اِبْتِدا شُمو ره اِنْتِخابِ کده تا دِ وَسِیلِه رُوحِ اَلْقُدَس
 مُقَدَّس شُدِه از طَرِیقِ اِیمانِ دِ حَقِیقتِ نِجاتِ پِیدا کُنِید. ^{۱۴} اُو شُمو ره دِ وَسِیلِه خوشخبری
 از مو بَلدِه امزی نِجاتِ دَعَوْتِ دَدِ تاکه دِ بُرُرگی-و-جَلالِ مَولایِ مو عِیسیٰ مَسِیحِ شَرِیکِ
 شُنِید. ^{۱۵} پس ای برارو، اَسْتوارِ بَشِید؛ تَعْلِیم-و-رَواياتی ره که بَطُوْرِ زِبونِی و یا دِ وَسِیلِه
 خطِ از مو حاصِلِ کدِید، محکمِ بَگیرِید. ^{۱۶} خُودِ مَولایِ مو عِیسیٰ مَسِیحِ و اَتهِ مو خُدا
 که مو ره مُحَبَّتِ کدِ و از رُوی فِیضِ خُو دَزِ مو تَسَلّیِ دایمی و اُمِیدِ نِیکِ بَخَشِید،
^{۱۷} دِلِ های شُمو ره ام تَسَلّیِ بَدِیه و شُمو ره دِ هر کِرْدارِ و گُفْتارِ نِیکِ قُوْتِ بَدِیه.

درخواستِ دُعا

۳

۱ آخرِ کار، ای برارو، دَ حقِ از مو دُعا کُنید که کلامِ مولا دَ تیزی پَخش شنه و دَ پیشِ مردمِ دیگه ام احترام پیدا کنه، امو رقم که شُمو ام او ره دَ احترام قبول کدید. ۲ دُعا کُنید که مو از چنگِ آدمای فاسد و بدکار خلاص شنی، چراکه پگِ مردمِ ایماندار نییه. ۳ لیکن مولا ی مو وفادار آسته؛ او شُمو ره قوی مونه و دَ مقابلِ شریر-و-بدکار از شُمو محافظت مونه. ۴ وختیکه دَ باره شُمو فکر مونی، مو دَ مولا عیسیٰ اطمینان دری که هر دستوری که دَز شُمو بدی، شُمو او ره ام آلی و ام دَ آینده پوره مونید. ۵ مولا عیسیٰ دلِ های شُمو ره یاری کُنه تا مُحَبَّتِ خُدا و صبرِ مسیح ره خُوبتر پی بُبرید.

پرهیز از ثمبلی

۶ ای برارو، مو دَ نامِ مولا ی مو عیسیٰ مسیح دَز شُمو اینی حُکم ره میدی: از هر برارِ مسیحی که ثمبلی مونه و دَ مطابقِ تعلیم-و-روایاتی که از مو یاد گرفته عمل نَموکنه، دُوری کُنید. ۷ چون خودون شُمو میدنید که چطور باید از مو سرمشق بگیرید. مو دَ مینکلِ شُمو ثمبلی نکدی^۸ و نانِ مُفت ره از هیچ کس نخوردی، بلکه شاو و روز دَ زحمت و مُشَقَّت کار موکدی تا که بارِ دوشِ یگون شُمو نشنی. ۹ اوطور نییه که دَ بله شُمو حق نَدشتی، لیکن خودون مو میخاستی که بلده شُمو یگِ اُلگو بشی تا که از مو سرمشق بگیرید. ۱۰ و حتی دَمزرو وخت که قد شُمو بودی، اینی حُکم ره دَز شُمو دده بودی: ”هر کسی که نمیخایه کار کُنه، او حقِ نان خوردو ره ام ندره.“ ۱۱ چون میشنوم که یگون شُمو ثمبل آستید و هیچ کار نَمونید، بلکه ایله گوی آستید. ۱۲ دَ امزی رقم آدما دَ نامِ مولا عیسیٰ مسیح حُکم میدم و اونا ره نصیحت مونم که دَ آرامی کار کده نان خور ره بخوره. ۱۳ و شُمو، ای برارو، از نیکی کدو منده-و-دلزده نشنید. ۱۴ اگه یگو

^a ۳:۱۱ «ایله گوی» یعنی «دَ کارِ دیگرو چنگک آندختو.»

کس از کُفْتِه مو که دَمزی خطِ نُوشته کدی نَمُوشه، اوخته اُو ره نشانی کنید و هُوش
کنید که قد ازو رفت-و-اَمَد نَکنید، تاکه اُو از رفتار خُو شرمینده شُنه. ^{۱۵} لیکن اُو ره
دُشمن خُو حساب نَکنید، بلکه اُو ره مِثلِ یگِ برارِ ایماندار سرزَنش کُنید.
^{۱۶} دَ آخِر، سرورِ سِلامتی دَز شُمو هر زمان و دَ هر حالتِ صُلح-و-سِلامتی بدیه. مَولا
قد پگ شُمو بَشه. ^{۱۷} ما پوئس، امی دُعا-و-سِلام ره قد دِستِ خود خُو نُوشته کدیم. دَ
تمامِ نامه های مه اینمی نشانی مه یه که ما امی رقم نُوشته مُونم: ^{۱۸} فِیضِ مَولای مو
عیسیٰ مسیحِ نَصیبِ پگ شُمو شُنه. آمین.